

UWAGI W RAMACH UZGODNIENIA Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o zmianie ustawy o lasach oraz niektórych innych ustaw (UD61)
Autor	Ministerstwo Klimatu i Środowiska
Projekt z dnia	20.02.2026 (przekazany w ramach KWRiST 26.02.2026)

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Adrian Pokrywczyński
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	+48 18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna	Projekt nie uwzględnia głównych postulatów Związku Powiatów Polskich, regularnie przekazywanych stronie rządowej w kontekście ustawy o lasach. Wobec powyższego, nasza opinia co do projektu jest sceptyczna.	ZPP w dalszym ciągu podtrzymuje uwagi, stanowczo i konsekwentnie apelując o uproszenie przepisów ustawy o lasach, m.in. w zakresie likwidacji inwentaryzacji stanu lasów i wprowadzenia jednego dokumentu urzędniowego (UPUL). Brakuje również określenia kto ponosi koszty przygotowania dokumentacji urzędniowej. Niezależnie od powyższego, proszę przyjąć uwagi do przedstawionego w lutym 2026 r., po interwencji ZPP, projektu.		
2.	Art. 1 pkt 4 (dodawany do ustawy o lasach art. 7c ust. 1)	Mowa o wniosku właściciela. Co, jeśli las komunalny jest współwłasnością? Czy współwłaściciel mniejszościowy również może zgłosić taki wniosek? Dotyczy to też art. 7a	W wyjaśnieniach do poprzednich wersji projektu, projektodawcy odwołali się do zasady, że „działania w ramach współwłasności są uregulowane przepisami polskiego prawa cywilnego”. Tutaj mamy jednak do czynienia z procedurą		

		oraz wniosku o zatwierdzenie UPUL dla lasu komunalnego.	administracyjną. Prosimy o wyjaśnienie w kontekście uzasadnienia, sugerującego, że będzie to wola właściciela „publicznego”. Czy intencją nie było tutaj wnioskowanie przez podmiot publiczny posiadający udział we współwłasności większy niż 50%? Dodać należy, że praktyczny problem z zastosowaniem art. 7c ust. 1 w postaci decyzji administracyjnej będzie występował w sytuacji wielości właścicieli/współwłaścicieli lasów komunalnych w kontekście właścicieli nieznanymi z miejsca zamieszkania, właścicieli nieżyjących i nieobjętych spadków, w skład których wchodził udział we własności w lesie komunalnym (choć takie sytuacje będą oczywiście bardzo rzadkie).		
3.	Art. 1 pkt 4 (dodawany do ustawy o lasach art. 7c ust. 6 i 8)	Przepis powoduje, że są to jedyne przesłanki do wydania decyzji odmownej lub negatywnej opinii.	Według nas nie obejmuje to wszystkich sytuacji, w których negatywna opinia rdoś lub decyzja odmowna powinny zostać wydane. Mowa jest bowiem o znaczącym negatywnym oddziaływaniu. Być może w lasach komunalnych powinno to być po prostu negatywne oddziaływanie (co jest sformułowaniem występującym w prawie ochrony środowiska), przy czym starosta powinien mieć tu tzw. luz decyzyjny.		
4.	Art. 1 pkt 4 (dodawany do ustawy o lasach art. 7c ust. 10)	Postulujemy, by czas działalności organizacji uprawnionej do wniesienia skargi wynosił co najmniej 24 miesiące.	Wzmocnienie gwarancji, że potencjalne skargi będą składać organizacje doświadczone i których działalność w zakresie ochrony przyrody jest ugruntowana. Uwagę można odnieść do każdego odwołania do organizacji ekologicznej, która występuje w projekcie.		

5.	Art. 1 pkt 7 (dodawany do ustawy o lasach art. 18a)	Mimo wcześniejszego nieuwzględnienia tej uwagi, konsekwentnie, jak w poprzednich wersjach, postulujemy by w art. 18a ust. 1 dodać kolejny punkt w brzmieniu: „radę powiatu, w przypadku, gdy obszar lasu objęty projektem planu urządzenia lasu znajduje się na terytorium co najmniej dwóch gmin wchodzących w skład tego powiatu.”.	Punkt taki wzmocniłby ponadgminne ujęcie opiniowania planu urządzenia lasu. Konsekwentnie, należałoby wtedy uzupełnić art. 21b ust. 16 o radę powiatu.		
6.	Art. 1 pkt 5 (dodawany do ustawy o lasach art. 18d)	Wnosimy o wykreślenie art. 18d ust. 2 pkt 5: „5) swoje media społecznościowe, o ile takie prowadzi.” ewentualnie proponujemy modyfikację; 5) swoje wybrane media społecznościowe, o ile takie prowadzi.	„Media społecznościowe” są pojęciem niezdefiniowanym, w dodatku nie mogą być traktowane jako oficjalny publikator, także ze względu na różnorodny ich charakter. Zobowiązana jednostka może posiadać profile np. na Facebooku lub LinkedIn gdzie da się w postach sformułować ogłoszenie, ale również na platformie X czy Instagramie, gdzie przekazywane wiadomości lub zawartość może być nakierowana na inną formułę informacyjną albo wyłącznie promocyjną, nieprzystającą do informacji o sporządzaniu planu urządzenia lasu. Użycie mediów społecznościowych powinno być oczywiście możliwe, ale pozostawać dobrowolne. Ten punkt projektu ustawy wydaje się po prostu nadregulacją i zbytnim zbiurokratyzowaniem ogólnej działalności informacyjnej. Ewentualnie należy doprecyzować go o możliwość wyboru mediów społecznościowych, tak by nie było wątpliwości, że musi używać wszystkich posiadanych w tym celu.		

7.	Art. 1 pkt 10 (w zakresie dodawanego art. 21b ust. 10 ustawy o lasach) Art. 1 pkt 12 (w zakresie dodawanego art. 22a ust. 12 ustawy o lasach)	Czy wskazany wykaz nie może stanowić po prostu załącznika do decyzji o zatwierdzeniu PUL/UPUL? Nie widzimy sensu wcześniejszego zamieszczenia wykazu uwag w BIP.	Skoro potencjalna decyzja ma być zaskarżalna, to po co przed jej wydaniem dokonywać dodatkowej biurokratycznej czynności w postaci publikowania wykazu uwag i wniosków oraz rozpisywaniu co zostało uwzględnione, a co nie. To samo znajdzie się przecież w uzasadnieniu decyzji (art. 21b ust. 14, art. 22a ust. 15).		
8.	Art. 1 pkt 11 (zmieniany art. 22 ustawy o lasach)	Ustalenie jednej formy zatwierdzania wszystkich UPUL to krok w dobrym kierunku. Jednak samo ustalenie formuły w postaci decyzji administracyjnej to za mało. - Decyzja powinna mieć walor ostateczności, jak inne decyzje zatwierdzające dokumenty urządzeniowe projektowane w projekcie ustawy - Praktyczny problem z zastosowaniem formuły decyzji administracyjnej będzie występował w sytuacji wielości właścicieli/współwłaścicieli lasów komunalnych w kontekście właścicieli nieznanymi z miejsca zamieszkania, właścicieli nieżyjących i nieobjętych spadków, w skład których wchodził udział we własności w lesie	Przepis powinien dookreślać strony postępowania, jak czyni to art. 22a. Ponadto, w uwagach zgłaszanych do projektu z 08.08.2024 r. ZPP wskazywał, że w przypadku np. wydawania decyzji na podstawie inwentaryzacji stanu lasów (ISL) lub wniosku o ocechowanie drewna pozyskanego w lasach prywatnych, występują praktyczne problemy z powodów wskazanych obok. Wprowadzenie do ustawy o lasach instytucji prawnej polegającej na wydawaniu decyzji administracyjnych przez starostę w praktyce może spowodować zahamowanie wykonywania gospodarki leśnej w lasach prywatnych w sytuacji, kiedy to część współwłaścicieli lasu nie żyje lub nie jest znana z miejsca zamieszkania. W sytuacji lasów państwowych lub należących do jednostek samorządu terytorialnego sytuacja jest o tyle prosta, że do czynienia mamy co do zasady z jednym i znanym właścicielem lasu, co oznacza, że wydanie decyzji przez właściwy organ jest w zasadzie bezproblemowe. Jednakże takie problemy		

			występują przy nadzorze starosty nad lasami prywatnymi. O ile więc wydaje się, że formuła decyzji mogłaby się ostać, tak powinno stworzyć się przepisy w sposób, który jej wydawanie byłoby efektywne – np. możliwość wydania decyzji mimo braku stron postępowania. Wydawanie decyzji ws. zatwierdzenia UPUL lasu prywatnego potrzebuje więc dedykowanego przepisu proceduralnego, podobnie jak art. 22a w kontekście zatwierdzania UPUL dla lasu komunalnego. Oczywiście powinien on ograniczyć się do kwestii wszczęcia postępowania, kosztów (ustawa tego aktualnie nie rozstrzyga, co powoduje sporne interpretacje), stron oraz wyłączenia możliwości zawieszania postępowań.		
9.	Art. 1 pkt 12 (dodawany art. 22a ustawy o lasach) + dodatkowa uwaga w kontekście lasów komunalnych	Mimo wyjaśnień do poprzedniej wersji, nadal mamy wątpliwość, czy konstruowane przepisy nie powodują, że decyzja dot. UPUL zastępuje w przypadku lasów komunalnych inwentaryzację stanu lasów (w przypadku lasów poniżej 10 ha). Wydaje się, że powinno to zostać wprost rozstrzygnięte.	Praktycy ze starostw zwrócili uwagę, że spora część lasów komunalnych może mieć poniżej 10 ha powierzchni. Jednocześnie, z art. 22 a ust. 1 można wywnioskować, że starosta zatwierdza w drodze decyzji administracyjnej uproszczony plan urządzenia lasu niezależnie od jego powierzchni, wprowadzając pojęcie lasów komunalnych. Jeżeli lasy komunalne rozdrobnione do 10 ha podlegają inwentaryzacji stanu lasu, powinno to zostać wyodrębnione. Jeżeli nie, to inwentaryzacja lasów powinna zostać wyłączona w stosunku do lasów komunalnych w przepisie jej dotyczącym (art. 19 ust. 3 ustawy o lasach). Byłoby to zgodne z wieloletnimi postulatami ujednolicenia dokumentacji urządzeniowej lasów w postaci jednego rodzaju dokumentu.		

			Jeśli natomiast ISL ma być i w takim przypadku sporządzana jak twierdzą projektodawcy, to brak jest nowelizacji art. 21 stwierdzającej, kto ponosi jej koszty. W naszej ocenie, skoro to las niejako „publiczny” ISL powinna być zlecana przez starostę na koszt właściciela (koszt UPUL będzie ponosić zgodnie z już obowiązującym przepisem właściciel).		
10.	Art. 1 pkt 12 (w zakresie dodawanego do ustawy o lasach art. 22a ust. 8)	Niejasna kwestia braków formalnych wniosku, a publikacji w BIP. Postulujemy o sformułowanie: „Starosta zamieszcza wniosek o zatwierdzenie uproszczonego planu urządzenia lasu dla lasów komunalnych wraz z załącznikami, niezwłocznie po jego otrzymaniu i stwierdzeniu jego kompletności, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu”.	Projekt zakłada zamieszczenie wniosku o zatwierdzenie UPUL dla lasów komunalnych niezwłocznie po jego otrzymaniu w BIP urzędu (art. 22a ust. 8). Co w przypadku braków we wniosku o zatwierdzenie UPUL (np. brak dokumentów wskazanych w ust. 6)? Mimo wyjaśnień do poprzedniej wersji projektu, nadal uważamy, że może budzić to wątpliwości. Skoro jest możliwość prostego uniknięcia sporów interpretacyjnych (wpływających ostatecznie na liczenie terminów) to należy to zrobić.		
11.	Art. 1 pkt 15 (w zakresie dodawanego do ustawy o lasach art. 35 ust. 6)	Sugerujemy dodać podobny przepis w stosunku do wszystkich właścicieli lasów – np. poprzez dodanie art. 28 ust. 2 ustawy o lasach.	Wyłączenie odpowiedzialności nadleśniczego za niezawinione wypadki w lesie będzie dotyczyć tylko lasów stanowiących własność SP. Podobne wyłączenie powinno dotyczyć innych zarządzających/właścicieli lasów – w tym lasów komunalnych, a więc publicznych – gdyż jest to obiektywna przesłanka do braku odpowiedzialności.		